

[Lilli Gyldenkilde]

talt om i mange år, og det er der mange der har gjort. Vi ved da også, at det, der hedder arbejderbevægelsen bredt set her i landet, må kæmpe for at få sine krav igennem, og en skønne dag har den kæmpet så længe, at den har fået kravene igennem, så selv De Konservative står og forsvarer dem. Sådan er jo den historiske kendsgerning.

Arbejdsministeren siger også, at forslaget her ikke er egnet til en seriøs behandling, og det må jeg nok indrømme forekommer mig underligt alt taget i betragtning, for det har da taget en ganske betragtelig tid nu at behandle forslaget, og jeg mener, at borgerlige partiers ordførere har været heroppe et par gange. I øvrigt brugte arbejdsministeren da også god tid på at kommentere de fleste ting i det, så mon ikke der lå noget andet i det udtryk end det, at man ikke ville behandle forslaget seriøst. Jeg mener, at det er blevet seriøst behandlet, i hvert fald fra nogles side, om end ikke fra alles, det indrømmer jeg ærligt.

Vi har været inde på det, arbejdsministeren gang på gang fremhæver, når han skal gå imod forslag, vi andre kommer med, nemlig at man ikke må komme med noget på dette område, hvis ikke arbejdsmarkedets parter, arbejdsgivere og arbejdstagere, er enige i, at de ønsker det. Jeg gad nok se den dag, da arbejdsgiverne vil komme og sige: Nu skal vi have lavet nogle ordentlige omskolingsregler for folk, nu skal vi bruge nogle flere penge på uddannelse af dem, nu skal de have en aftrædelseløn, når vi fyrer dem, og nu skal de have et halvt års opsigelse.

Det vil arbejdsgiverne da aldrig komme og sige. Når jeg tænker på, hvad der skete i Sverige, da man gennemførte tryghedsbestemmelser dér! Regeringen var jo ved at gå af, der blev strejket, arbejdsgiverne samlede sig foran Riksdagen, og jeg ved ikke hvad. Selvfølgelig sker det ikke, at arbejdsgiverne kommer og siger: det her vil vi være med til at lave. Selvfølgelig ikke. Sådan er vilkårene jo ikke, og derfor er det seriøst og ikke spor molboagtigt, at man ønsker at få vedtaget en rammelovgivning på dette område, sådan at man får en tryghed i ansættelsen, som svarer til den, funktionærer og tjenestemænd har. Hvorfor dog ikke det? Det manglede da bare.

De øvrige bemærkninger, arbejdsministeren kom med, skal jeg ikke tage fat i, men jeg vil godt lige have lov til at citere fra Information

den 8. oktober 1987 overskriften på forsiden. Den lød: »Tryghed i ansættelsen kan spare staten for milliardbeløb, for næsten halvdelen af de arbejdsløse er nu kortvarigt ledige.« Og så er der en lang historie om, hvordan arbejdsgiverne bruger vores a-kassesystem: når de ikke kan planlægge ordentligt i deres virksomheder, parkerer de folk i a-kassesystemet. Det er ikke rimeligt. Hvis man igen prøver at kigge lidt på vores naboland Sverige, vil man se, at fordi man har ordentlige tryghedsbestemmelser, har man ikke de høje arbejdsløshedstal. Det er nemlig en konsekvens af tryghed i ansættelsen, at så får man færre over i a-kassesystemet, og det bør også tages med, når man diskuterer disse ting.

Nuvel, jeg kan konstatere, at der ikke er flertal for forslaget, som det foreligger; til gengæld kan jeg konstatere, at der er flertal for at arbejde videre med det, i hvert fald på delområder, hvis jeg tæller Det Radikale Venstre med, og jeg skal love, at jeg vil vide at arbejde videre med det.

Glistrup (FP):

Efter at Hans Kongelige Højhed arveprins Knud er afgået ved døden, er det da hyggeligt, at vi stadig væk har hr. Leif Hermann iblandt os i de levendes kreds, for så kan man få lov til at gentage sig selv og skære tingene ud og gøre dem to gange for hr. Leif Hermann.

Når jeg vover at påstå, at Faxe Bryggeri handler samfundsnyttigt og har mere begreb om, hvordan tingene hænger sammen, end hr. Leif Hermann har, er det ikke bare ud fra et almindeligt kendskab til, hvordan Faxe Bryggeri virkelig har kunnet berige vort samfund, og hvordan hr. Leif Hermann desværre har trukket den anden vej i hele sit virke, men så er det også ud fra den synsvinkel, at det er så billigt og så let i hr. Leif Hermanns almindelige bestræbelser for at købe stemmer at rende rundt og komme med løse popudtalelser, hvor man fra Faxe Bryggeris side virkelig har en interesse i med den dygtighed og den intelligens, som præger denne virksomhed, at finde frem til: Hvordan løser vi problemerne, så de bliver bedst muligt løst for det danske samfund? For det danske samfunds interesse er præcis den samme som danske erhvervsvirksomheders interesse. Derfor skal vi være lykkelige for, at det ikke er politikere, der sidder og skal træffe af-